

מ"ת 42338/12/13 - מדינת ישראל נגד נ. א. (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

16 ינואר 2014

מ"ת 42338-12-13 מדינת ישראל נ' א. (עציר)

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צחי יונגר

המבקשת

נגד

נ. א. (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד חיים אברג'ל

המשיב

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של מעשה סדום, תקיפה- שתי עבירות, חטיפה- שתי עבירות, סחיטה באיומים.
2. כתב האישום כולל שני אישומים. באישום הראשון נטען בתמצית, כי בתאריך 4/12/13 בסמוך לשעה 21:00 לאחר שהמשיב ובת זוגו לשעבר- ש.א. (להלן: "המתלוננת") נפגשו, חטף המשיב את המתלוננת ברכבה, הסיעה לאזור מיוער (להלן: "היער"), תוך שהוא מקלל אותה ואומר לה לא לצעוק כי אף אחד לא ישמע אותה. משהגיעו ליער, הטיח המשיב במתלוננת, כי היא בגדה בו עם אדם בשם י. (להלן: "י."), ודרש ממנה להתקשר לי. ולקלל אותו. המתלוננת עשתה כן. נטען, כי לאחר מכן, תקף המשיב את המתלוננת בכך שאחז בצווארה באמצעות שתי ידיו וחנוק אותה. בהמשך, הורה המשיב למתלוננת לפתוח את מכנסיו, להוריד את תחתוניו ולבצע בו מין אוראלי תוך שהיא אומרת "אני זונה אני אוהבת למצוץ", והכל תוך כדי שהמשיב מצלם את המתלוננת באמצעות מכשיר הפלאפון שלו. באישום השני, נטען, כי בתאריך 14/12/13 סמוך לשעה 22:30, בעוד המתלוננת הייתה בבית חברתה ע' בקריית גת, התקשר אליה המשיב וביקש להיפגש עמה. המתלוננת פגשה את המשיב, נכנסה אל רכבו והשניים נסעו בקריית גת. במהלך שיחתם ברכב, לאחר שהמתלוננת אמרה למשיב שהיא מעוניינת לסיים את הקשר ביניהם, החל המשיב לקלל את המתלוננת, חטף את מכשיר הפלאפון הנייד שלה ולא שעה לבקשתה להחזירה לבית חברתה. משניסתה המתלוננת לצאת מהרכב תוך כדי נסיעה, תקף המשיב את המתלוננת בכך שאחז בחוזקה בצווארה, ומשך אותה חזרה לתוך הרכב. שוטרים שנסעו בניידת מאחורי רכבו של המשיב, והבחינו במתרחש, רצו אל הרכב, הוציאו את המתלוננת ועצרו את המשיב.
3. משקבע עמיתי, כבוד השופט גדעון ביום 25/12/13 דבר קיומן של ראיות לכאורה ודבר קיומה של עילת מעצר, ובהתאם למצוות המחוקק בסעיף 21 ב' לחסד"פ, הורה על קבלת תסקיר מעצר אשר יבחן מסוגלות חלופת מעצר להשיג את תכלית המעצר.
4. תסקיר כאמור התקבל ממנו עולה, כי המשיב בן 21, רווק, עובר למעצרו התגורר בבית הוריו בקריית גת ועבד כסוכן מכירות בחנות. לדבריו, סיים 11 שנות לימוד במסגרת ישיבה דתית, ממנה נשר על רקע תהליך

עמוד 1

התרחקות מאורח החיים הדתי. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושישה ילדים.

אשר למערכת היחסים עם המתלוננת, מסר כי ניהלו מערכת יחסים זוגית במשך שנה וחצי, אולם כחודש וחצי עובר למעצרו נפרדו ביוזמתו. עם זאת לדבריו, על אף שנפרדו המשיך להתקיים ביניהם קשר לסירוגין הכלל שיחות טלפוניות, מפגשים וקיום יחסי מין בהסכמה.

התרשמות שירות המבחן השירות התרשם, כי המשיב בחור צעיר אשר חונך במערכת משפחתית נורמטיבית. בשנתיים שקדמו למעצרו, גילה אחריות לחייו וניהלם באופן עצמאי ויציב. המעצר יצר טלטלה עזה בחייו ועורר בו בושה אל מול דמויות משמעותיות ובפרט אל מול הוריו. עוד התרשם השירות, כי במצבים בהם חווה רגש עוצמתי, נפגע במידת מה שיקול דעתו והוא עלול לשגות בבחירותיו ובהתמודדותו. עוד מעריך השירות, כי המוקד במקרה זה איננו פתלוגיה בתחום הסטיה המינית, כי אם בעייתיות בתחום וויסות הרגשי וההתנהגותי במצבי לחץ ומשבר, הקשור בחלקה לדינאמיקה הזוגית בין המשיב למתלוננת. השירות התרשם מקיומה של רמת סיכון נמוכה- בינונית.

שירות המבחן נפגש אף עם המתלוננת. בשיחה עמה שללה אלימות מצדו של המשיב במישור הפיזי או המיני. אם כי, לדבריה מערכת היחסים אופיינה בחשדנות, רכושנות וקנאה הדדית. עוד מסרה, כי במהלך התקופה עובר למעצרו של המשיב, ועל אף שנפרדו, ניהלו ביניהם קשר לסירוגין.

חלופות המעצר שנבחנו החלופה הראשונה בדמות מעצר בית בבית הוריו בקרית גת, נפסלה על הסף לאור מאפייני הקשר הזוגי והערכת השירות בדבר חשיבות יצירת ניתוק פיזי בין המשיב למתלוננת. החלופה השנייה בדמות מעצר בית ברחובות (להלן: "מקום החלופה") בבית אחותו של המשיב - ר., נשואה ואם לילד, עובדת כספרית ומאפרת. בעלה של האחות - נ., בן 39, עובד. אביו של המשיב - י., בן 60, עובד מזה 38 שנים בעיריית קריית גת. אמו של המשיב - בעברה עבדה כסייעת בגני ילדים ובבתי ספר, כיום אינה עובדת. הוצע, כי אמו של המשיב תעבור להתגורר בבית בתה ותשמש כמפקחת העיקרית, בסיועם של המפקחים הנוספים (להלן: "המפקחים הערבים"). שירות המבחן התרשם כי המפקחים אנשים נורמטיביים, התגייסו לסייע למשיב, מבינים את משמעות הפיקוח ואת החשיבות ביצירת נתק מוחלט בין המשיב למתלוננת. עוד התרשם השירות, כי ביכולתם להוות גורם סמכותי ובעל השפעה ולצמצם את רמת הסיכון וזאת בנוסף לריחוק הגאוגרפי ממקום מגורי המתלוננת.

לסיכום, שירות המבחן המליץ לשחרר את המשיב לחלופה השנייה שנבחנה, וכן להתיר למשיב שעתיים התאווררות ביום בליווי אחד הערבים בתחומי העיר רחובות.

5. **ב"כ המשיב** עתר להורות על שחרורו של המשיב לחלופה שנבחנה על ידי שירות המבחן ונמצאה מתאימה. נטען, כי המשיב בחור צעיר - בן 21, ללא רבב בעברו, זהו מעצרו לראשונה בחייו, עובר למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי. ב"כ המשיב הפנה לתסקיר שירות המבחן לפיו העריך השירות כי מהמשיב נשקפת רמת סיכון נמוכה- בנונית, כאשר המסוכנות היא נקודתית ולא כלפי כולי עלמא. יתרה מכך, נטען, כי אף המתלוננת

מסרה לשירות המבחן, כי מערכת היחסים ביניהם לא לוותה באלימות פיזית או מינית. אשר לחלופת המעצר נטען כי מדובר בחלופה מרוחקת גאוגרפית מעיר מגוריה של המתלוננת, כוללת פיקוח הדוק של ארבעה מפקחים נורמטיביים ואחראיים אשר שירות המבחן מצא שיש ביכולתם לאיין את המסוכנות הלכאורית הנשקפת מהמשיב, וזאת אף ללא צורך בעיבוי הפיקוח באמצעות אמצעים חיצוניים כגון איזוק אלקטרוני. ב"כ המשיב הפנה לבש"פ 6866/13.

6. **ב"כ המבקשת** מנגד, עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. נטען, כי המעשים המיוחסים למשיב הינם מעשים חמורים המעידים על רמת מסוכנות גבוהה, כאשר המסוכנות אינה נקודתית כלפי המתלוננת בלבד, אלא יכולה להתפרש כלפי כולי עלמא. זאת בשים לב לאופי המעשים הקשים ונסיבות ביצועם לכאורה כמתואר בכתב האישום. עוד הפנה ב"כ המבקשת לסרטון שצילם המשיב בפלאפון שלו המתעד את מעשה הסדום לכאורה בו נצפית המתלוננת בוכיה ומבצעת במשיב מין אוראלי בניגוד לרצונה. ואם בכך לא די, בחלוף עשרה ימים בעקבות ויכוח נוסף, המשיב חטף לכאורה בשנית את המתלוננת ורק לאחר ששוטרים הבחינו במתלוננת מנסה להימלט מהרכב בעודו נוסע, עצרו את המשיב. עוד נטען, כי שחרורו של המשיב לחלופת מעצר עלול להוביל לשיבוש הליכי משפט, זאת בשים לב כי המשיב ביקש לכאורה מהמתלוננת שלא לספר על מעשה הסדום שביצע בה. אשר לתסקיר שירות המבחן, נטען, כי התסקיר הינו כלי עזר בלבד ואינו מחייב את בית המשפט. ביחס לחלופה שנבחנה, נטען, כי המרחק הגאוגרפי בין מקום החלופה המוצע למקום מגורי המתלוננת אינו רחוק דיו, זאת אף בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן ביחס למערכת היחסים החשדנית והקנאית.

7. בפניי התייצבו המפקחים המוצעים, בני משפחתו של המשיב: אמו- א. ש., בת 57, פנסיונרית, הביעה נכונותה לעבור לבית של בתה ברחובות ולשמש כמפקחת העיקרית עבור המשיב. אביו - י. א., בן 60, עובד עיריית קריית גת. אחותו- ר. א. א., בת 34 נשואה ואם לילד עובדת. גיסו- נ. א., בן 29, עובד.

התרשמותי מכלל הערבים הייתה חיובית. מדובר במשפחה נורמטיבית, אנשים אחראיים המבינים את משמעות אחריותם כערבים ומפקחים, וכי יהיה ביכולתם להציב גבולות להתנהגותו של המשיב. עוד התרשמתי, כי המשפחה נרתמה ועושה מאמצים לסייע למשיב ככל שידרש.

8. אין חולק, כי מעשיו לכאורה של המשיב כמתואר בכתב האישום, הינם מעשים חמורים מאוד. עסקינן בשני אירועים חמורים בפרק זמן של עשרה ימים, בהם המשיב חטף לכאורה את המתלוננת, כפה עליה בכוח לנסוע עמו ברכב, תוך שהוא מאיים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה או בחירותה. זאת על אף בקשותיה החוזרות ונשנות של המתלוננת מהמשיב שיחדול ממעשיו. ואם בכך לא די, המשיב ביצע לכאורה במתלוננת מעשה סדום, והגדיל לעשות כאשר תיעד את המעשה באמצעות מכשיר הפלאפון שלו. נדבך נוסף של חומרה במעשיו של המשיב, עת ניצל לכאורה את האמון שנתנה בו המתלוננת- בת זוגו לשעבר. משהסכימה לשוב ולהיפגש עמו (לאחר האירוע נשוא האישום הראשון), והודיעה לו כי היא מעוניינת לסיים את הקשר ביניהם, תקף לכאורה המשיב את המתלוננת בעודו מונע ממנה לצאת מהרכב. רק התערבותם של השוטרים שהיו באותה עת במקרה מאחורי הרכב, הביא לסיומו של האירוע, במעצרו של המשיב.

9. עם זאת הלכה היא, כי גם כשקיימת עילת מעצר, ואף בעבירות חמורות, על בית המשפט לבדוק האפשרות לשחרור נאשם לחלופת מעצר: "**מעצר אינו מקדמה על חשבון העונש, וחזקה עלינו מצוות המחוקק כי בית המשפט לא יורה על מעצרו של נאשם אלא אם נוכח, בין היתר, כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה בתנאי שחרור שפגיעתן בחירותו של הנאשם פחותה" (ראה בש"פ 1911/11).**

10. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, עיינתי בתסקיר שירות המבחן, והתרשמתי מהערבים באופן חיובי, הגעתי לכלל מסקנה, כי ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות החלופה שנבחנה על ידי שירות המבחן ונמצאה מתאימה. קרי, לאיין את המסוכנות הלכאורית הקונקרטית הנשקפת מצד המשיב כלפי המתלוננת. זאת ממספר טעמים: **ראשית**, המשיב בחור צעיר, בן 21, נעדר עבר פלילי, עובר למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי. נתון במעצר לראשונה בחייו מזה כחודש ימים, כאשר שירות המבחן התרשם שחווית המעצר יצר טלטלה עזה בחייו. **שנית**, אשר למסוכנות הנשקפת מהמשיב, אכן, שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון נמוכה- בינונית. עם זאת, אין בידי לקבל את טענת ב"כ המבקשת, כי המסוכנות יכולה להתפרש כלפי כולי עלמא. המדובר במסוכנות קונקרטית כלפי המתלוננת, הנלמדת מאופי המעשים המיוחסים למשיב. כמו כן, שירות המבחן העריך, כי המוקד במקרה זה איננו פתולוגיה בתחום הסטייה המינית, כי אם בעייתיות בתחום וויסות רגשי והתנהגותי במצבי לחץ ומשבר, הקשור לדינאמיקה הזוגית בין המשיב למתלוננת. עוד לעניין זה, אציין, כי אף המתלוננת בשיחה עם שירות המבחן שללה אלימות קודמת מצדו של המשיב במישור הפיזי או המיני. **שלישית**, חלופת המעצר כוללת פיקוח אנושי של ארבעה מפקחים נורמטיביים המסוגלים להציב גבולות להתנהגותו של המשיב. מה גם, שבכוונתי להורות על עיבוי החלופה באמצעות איזוק אלקטרוני שיהיה בו כדי להציב גבולות חיצוניים למשיב. **רביעית**, מקום החלופה בעיר רחובות, מרוחק גאוגרפית ממקום מגוריה של המתלוננת (קריית גת).

1. אשר על כן הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאי הערובה הבאים:

א. **המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית אחותו ברחוב תחת פיקוחם של הוריו- א. י. ו.ש., אחותו- ר. א. א., וגיסו נ. א., לסירוגין.**

ב. **איזוק אלקטרוני.**

ג. **הפקדה כספית בסך 15,000 ש"ח.**

ד. **חתימת ערבות עצמית בסך 70,000 ש"ח.**

ה. **כל אחד מהערבים יחתום ערבות צד ג' על סך 70,000 ש"ח.**

ו. **נאסר על המשיב ליצור קשר במישרין או בעקיפין עם המתלוננת עד תום ההליכים המשפטיים.**

ז. **המשיב ילווה לכל הדיונים שייקבעו בעניינו בבית המשפט על ידי אחד הערבים.**

המשיב יישאר במעצר עד תום ההליכים עד למילוי כלל תנאי השחרור בערובה.

עותק ההחלטה יישלח למפקח על האזוק האלקטרוני.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשע"ד, 16/01/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עיכוב החלטתי ל-48 שעות.

ב"כ המבקשת יעשה מאמץ להודיע דבר החלטתו עוד היום. השעה כעת 10:10.

ניתן להחל במתן הערבויות.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשע"ד, 16/01/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט